

قانون مطبوعات افغانستان

اشاره:

با استقرار و شروع به کار دولت موقت افغانستان و برقراری آرامش نسبی در این کشور وضع قوانین جدید به تدریج در دستور کار دولت جدید قرار گرفته است. از جمله این قوانین، قانون مطبوعات افغانستان است که جهت اطلاع خوانندگان گرامی در پی می آید. نکته قابل توجه در این قانون این که در ماده اول فصل اول یا احکام عمومی این قانون ذکر شده است که این قانون با رعایت ماده پنزدهم میثاق بین المللی حقوق بشر وضع شده است. از آنجایی که متن این قانون عیناً از قانون مطبوعات افغانستان برگرفته شده است، بنابراین تمامی واژه‌ها، مفاهیم و اصطلاحات به همانگونه حفظ شده است. برای مثال کلمه کلتور که ترجمه واژه لاتین Culture و در فارسی به معنای فرهنگ آمده است و یا تیاتر که واژه لاتین Theater برگرفته شده، به همان صورت نقل شده است.

ماده سوم:

اصطلاحات آتی در این قانون معانی ذیل را دارد:

۱. مطبوعات: عبارت از آن حروف یا نقش‌های طبع شده است که مطلب یا صورتی را افاده نموده و شامل تمام وسایل ارتباط همگانی مانند روزنامه، جریده، مجله، رساله، کتاب موعظه، خطابه و بیانیه باشد. وسایل بصری: رسم، عکس، چاپ شده پست کارت و پوستر. وسایل سمعی: ریکاردها، نوارهای ثبت شده، سینماتوگرافی، رادیو و تلویزیون.

وسایل اطلاعاتی: آژانس‌های اطلاعاتی و مطبوعاتی، نمایشگاه‌ها و جشنواره‌ها، تیاتر و سرکس.

مطبوعات در این قانون به انواع ذیل تقسیم می‌گردد.

الف: مطبوعات دولتی: مطبوعاتی است که متعلق به ارگان‌های ثلاثه قدرت دولتی بوده و از طرف این ارگان‌ها تمویل و تجهیز می‌گردد.
ب: مطبوعات گروهی: مطبوعاتی است که متعلق به سازمان‌های سیاسی، اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی بوده و از طرف سازمان‌های متذکره و تمویل و تجهیز می‌گردد.
ج: مطبوعات شخصی: مطبوعاتی است که متعلق به یک شخص بوده و امتیاز آن را مطابق اصل آزادی بیان و مطبوعات دریافت نموده و

فصل اول: احکام عمومی

ماده اول:

این قانون به تاسی از حکم ماده سی‌ویکم قانون اساسی سال ۱۳۴۳ ه. ش و رعایت ماده پنزدهم میثاق بین‌المللی حقوق بشر، به منظور تأمین حق آزادی فکر و بیان و تنظیم مطبوعات در کشور وضع گردیده است.

ماده دوم:

اهداف این قانون عبارت‌اند از:

۱. فراهم کردن زمینه مناسبی که به اساس آن اتباع کشور بتوانند فکر و احساس خود را توسط گفتار و نوشته، رسم، تصویر، ثبت روی نوار، تمثیل، حرکت و سایر پدیده‌های ادبی و هنری اظهار کنند و مطالب را به طبع و نشر برسانند.
۲. حمایت از اساسات دین اسلام با رعایت اصل آزادی بیان و مطبوعات مسجل در میثاق بین‌المللی حقوق بشر.
۳. کمک در راه انکشاف سالم مطبوعات به نحوی که این رکن جامعه بتواند هم وسیله مؤثر نشر ثقافت به اتباع کشور شود و هم آراء عامه را به صورت صادق و سودمند به جامعه منعکس نماید.

**قانون مطبوعات
افغانستان با رعایت ماده
پانزدهم میثاق بین‌المللی
حقوق بشر، به منظور تأمین
حق آزادی فکر و بیان و تنظیم
مطبوعات در این کشور وضع
گردیده است.**

سینما توگرافی، موسیقی، دستگاه ثبت آواز، مطبعه و مؤسسه اعلان می‌پردازد.

۱۷. مدیرمسئول: شخصی است که به صورت بالفعل مسئولیت تدویر امور مربوط به وسایل مندرج در جزء (۱۶) این ماده را به عهده دارد.

۱۸. نشر: عملیه است که توسط آن پیام وسایل مطبوع، برود کاستنک وسایل سمعی و بصری در معرض آگاهی عامه قرار داده می‌شود.

۱۹. رادیو: وسیله ارتباط همگانی سمعی است که برنامه‌های گوناگون اطلاعی تعلیمی و تربیتی، فرهنگی و تفریحی را از طریق امواج مغناطیسی نشر می‌کند.

۲۰. تلویزیون: وسیله ارتباط همگانی سمعی و بصری است که با پخش برنامه‌های گوناگون اطلاعی، تعلیمی و تربیتی، فرهنگی و تفریحی از طریق امواج مغناطیسی مزایا، مناظر و صحنه‌های زندگی را به صورت مشهود جلونظرها قرار می‌دهد.

۲۱. سینما: وسیله ارتباطی و انتشاری است که تصاویر قبلاً ثبت شده را در داخل یک سالون یا محوطه، در معرض دید تماشاگران قرار می‌دهد.

۲۲. تیاتر: جای خاصی است که در آن نمایشنامه‌ها، اپراها، تصاویر متحرک و امثال آن در معرض نمایش قرار داده می‌شود.

۲۳. نمایشگاه: محلیست که در آن نمایش تصاویر، آثار فرهنگی و هنری فرآورده‌های علمی و تخنیکی امتعه تجارتي و وسایل ورزشی و غیره به مقصد تماشای عامه صورت می‌گیرد.

۲۴. سرکس: جای است که در آن نمایش‌های اکروباتیک، نمایش بازی‌های حیوانات وحشی رام شده به مقصد هنرنمایی، سرگرمی و تفریح صورت می‌گیرد.

۲۵. جشنواره: برگذاری نمایش‌های است به مناسبت‌های خاص در مواقع معین.

ماده چهارم:

۱. اجازه تأسیس وسایل مندرج در جزء (۱۶) ماده سوم، تنها به اتباع کشور مطابق به احکام قانون داده می‌شود.

۲. نمایندگی‌های سیاسی خارجی، مؤسسات بین‌المللی و نمایندگی‌های آنها در افغانستان می‌توانند به طبع و توزیع بولتن خبری بعد از حصول اجازه وزارت اطلاعات و کلتور مطابق موازین دیپلوماتیک بپردازند.

ماده پنجم:

از طرف خود شخص تمویل و نشر می‌گردد.

۲. روزنامه: نشریه است که هر روزه یا حداقل در هفته سه روز نشر می‌شود.

۳. جریده: نشریه است که حداکثر هفته دوبار نشر می‌گردد.

۴. مجله: نشریه است که هفته‌وار، پانزده روزه، ماهوار، دوماهه، سه‌ماهه، چهارماهه و شش‌ماهه به صورت مجلد نشر می‌شود.

۵. بولتن: نشریه مطبوعی است که در آن اخبار فشرده رویدادهای سیاسی، اقتصادی اجتماعی و تبصره‌ها از طرف سازمان‌های مختلف، نمایندگی‌های خارجی و سازمان‌های بین‌المللی مقیم کشور مطابق موازین پذیرفته شده ژورنالیزم نشر می‌گردد.

۶. اثر: عبارت است از ژانر (گونه)‌های مطبوعاتی، ژانرهای ادبی، رساله، کتاب، آثار تجسمی و تصویر، سناریو، طرح و دیزاین پرداخت‌های موسیقی و سایر پدیده‌های هنری. انواع عمده اثر عبارت‌اند از: ایجاد، ایجاد تحقیقی، ترجمه و اقتباس.

۷. موقوت: عبارت است از نشریه‌های مندرج اجزاء (۱، ۲، ۳، ۴ و ۵) این ماده.

۸. غیرموقوت: عبارت از نشریه‌هایی است که مقید به وقت معین نباشد.

۹. سالنامه: اثری است که سالانه یک‌بار به نشر می‌رسد.

۱۰. اعلان: اطلاعی است که به منظور منافع و مصالح اجتماعی، اقتصادی و تجارتي به مقصد آگاهی عامه نشر می‌شود.

۱۱. اعلامیه: اطلاع رسمی سیاسی، اقتصادی و اجتماعی است که از طرف مقامات عالی دولتی به مقصد آگاهی عامه نشر می‌شود.

۱۲. ابلاغیه: مطالب اطلاعی است که به حیث یک ضرورت نشر می‌گردد.

۱۳. مطبعه: مؤسسه اقتصادی، تخنیکی و حقوقی است که طبع روزنامه‌ها، مجلات، کتاب‌ها، جراید، ابلاغیه‌ها، اعلامیه‌ها، رسالات، اعلانات، پوسترها، پست‌کارت‌ها و غیره در آن صورت می‌گیرد.

۱۴. طابع: شخصی است که به اساس مالکیت یا نمایندگی مالک، بالفعل متصدی امور مطبعه باشد.

۱۵. ناشر: شخص حقیقی یا حکمی است که اجازه طبع و نشر آثار غیرموقوت را دارا می‌باشد.

۱۶. صاحب‌امتیاز: شخص حقیقی یا حکمی است که:
- به طبع و نشر وسایل مطبوع موقوت مانند روزنامه، جریده، مجله و امثال آن می‌پردازد.

- به تأسیس و تدویر رادیو، تلویزیون، آژانس، تیاتر، سرکس، سینما،

هر نشریه موقوت دارای صاحب امتیاز و مدیرمسئول می‌باشد.

۴. انواع و اقسام ماشین‌آلات و تجهیزات طباعتی.

۵. اندازه و منبع سرمایه که در تأسیس و تلویز مطبوعه بکار می‌رود.

ماده ششم:

هر شماره نشریه موقوت حاوی اسم نشریه، محل اداره، اسم و موضوع مطبوعه، نام صاحب امتیاز، اسم مدیرمسئول و تاریخ نشر می‌باشد.

ماده سیزدهم:

حکم مندرج ماده دوازدهم این قانون در مورد انتقال ملکیت مطبوعه قابل تطبیق است.

ماده هفتم:

امضاء و هویت کامل صاحب اثر در اصل نسخه حتمی می‌باشد.

ماده چهاردهم:

هیچ مطبوعه نمیتواند بدون صاحب‌امتیاز و مدیرمسئول به کار آغاز و یا به آن ادامه دهد.

فصل دوم: وسائل مطبوع

ماده هشتم:

ملکیت و امتیاز تأسیس وسائل مطبوع تنها به اتباع، احزاب، سازمان‌ها و دولت افغانستان مطابق احکام قانون داده می‌شود.

ماده پانزدهم:

اتباع، احزاب و سازمان‌های اجتماعی افغانستان که خود مالک مطبوعه نباشند حق دارند، از مطابع دولتی و شخصی مطابق مقررات مالی و حسابی مطبوعه مربوط استفاده نمایند.

ماده نهم:

تأسیس‌کننده وسائل مطبوع مکلف است بیان نامه حاوی مطالب آتی را جهت کسب اجازه، بوزارت اطلاعات و کلتور تقدیم نماید:

فصل چهارم: وسائل سمعی و بصری

ماده شانزدهم:

تأسیس و تلویز دستگاه‌های وسائل سمعی و بصری توسط اتباع احزاب، سازمان‌ها و دولت افغانستان صورت می‌گیرد.

۱. شهرت مکمله و محل سکونت درخواست‌دهنده.

۲. اسم نشریه و محل نشر آن.

۳. هدف و مرام نشراتی.

۴. لسانیکه نشریه به آن انتشار می‌یابد.

۵. اندازه سرمایه و منبع تمویل نشریه.

۶. قطع صحافت حداقل و حداکثر صفحات.

۷. تیراژ نشریه.

۸. اوقات نشر.

ماده هفدهم:

درخواست دهنده تأسیس و تلویز دستگاه‌های وسائل سمعی و بصری بیان نامه حاوی مطالب آتی را به وزارت اطلاعات و کلتور تقدیم می‌نماید:

۱. شهرت مکمله و محل سکونت

۲. اسم و محل وسیله سمعی و بصری

۳. نوع وسیله سمعی و بصری

۴. هدف و مرام

۵. اندازه سرمایه و منبع آن

۶. کمیت و کیفیت ماشین‌آلات و تجهیزات

ماده دهم:

هر وسیله مطبوع دارای صاحب‌امتیاز و مدیرمسئول می‌باشد.

فصل سوم: مطابع

ماده یازدهم:

ملکیت و امتیاز تأسیس مطبوعه به اتباع، احزاب، سازمان‌ها و دولت افغانستان، مطابق به احکام قانون داده می‌شود.

ماده هجدهم:

هر وسیله سمعی و بصری مطابق احکام قانون دارای صاحب‌امتیاز و مدیرمسئول می‌باشد.

ماده دوازدهم:

درخواست‌دهنده تأسیس مطبوعه مکلف است بیان نامه حاوی مطالب آتی را جهت کسب اجازه به وزارت اطلاعات و کلتور تقدیم نماید.

فصل پنجم: شرائط و مکلفیت‌های صاحب‌امتیاز

ماده پانزدهم:

صاحب‌امتیاز واجد شرائط ذیل می‌باشد:

۱. داشتن تابعیت افغانستان مطابق احکام قانون.

۱. شهرت مکمله و محل سکونت.

۲. اسم و محل مطبوعه.

۳. لسانیکه توسط آن طباعت اجراء می‌گردد.

۲. تکمیل سن هجده سالگی

۳. حصول اجازه کتبی از وزارت اطلاعات و

کلتور

۴. نداشتن مأموریت رسمی دولتی، مگر اینکه صاحب امتیاز ارکان دولتی باشد.

۵. محروم نبودن از حقوق مدنی مطابق حکم محکمه ذیصلاح

ماده بیستم:

صاحب امتیاز مکلف است، قبل از اجازه، بیان نامه خود را به ترتیبی که در این قانون تصریح گردیده، بوزارت اطلاعات و کلتور تقدیم نماید.

ماده بیست و یکم:

وزارت اطلاعات و کلتور مکلف است در مدت حداکثر یک ماه از تاریخ وصول بیان نامه، تصمیم خود را به درخواست دهنده ابلاغ نماید.

ماده بیست و دوم:

(۱) هرگاه درخواست دهنده تصمیم وزارت اطلاعات و کلتور را مبنی بر رد بیان نامه، معایر قانون بدانند، در مورد اجراءات ذیل صورت می گیرد.

۱. درخواست دهنده میتواند اولاً به کمیسیون بررسی مطبوعات مراجعه نماید.

۲. هرگاه درخواست دهنده به نظر کمیسیون بررسی مطبوعات قناعت نداشته باشد، میتواند در پیشگاه محکمه اقامه دعوی نماید.

(۲) کمیسیون بررسی مطبوعات مندرج فقره (۱) این ماده متشکل است از:

۱. نماینده مسلکی و با صلاحیت آکادمی

۲. نماینده مسلکی و باصلاحیت وزارت اطلاعات و کلتور به حیث عضو.

۳. نماینده با صلاحیت پوهنخی ژورنالیزم پوهنتون کابل، به حیث عضو.

ماده بیست و سوم:

نشریه، دستگاه و وسیله، حق صاحب امتیاز است، در صورت انتقال این حق به شخص دیگر، مراتب مندرج مواد (۱۹) و (۲۰) این قانون مجدداً طی میگردد.

ماده بیست و چهارم:

■ فراهم کردن زمینه مناسبی

که به اساس آن اتباع کشور

بتوانند فکر و احساس خود را

توسط گفتار و نوشته، رسم،

تصویر، ثبت روی نوار،

تمثیل، حرکت و سایر

پدیده های ادبی و هنری

اظهارکنند و مطالب را به طبع

و نشر برسانند.

افغانی

۶. در برابر امتیاز مجله، مبلغ (یک میلیون) افغانی

۷. در برابر امتیاز مطبوعه، مبلغ (بیست میلیون) افغانی

۸. در برابر امتیاز نشریه غیرموقوت مبلغ (یک میلیون) افغانی

۹. در برابر امتیاز سینماتوگرافی، مبلغ (بیست میلیون) افغانی

۱۰. در برابر امتیاز تیاتر، مبلغ (ده میلیون) افغانی

۱۱. در برابر امتیاز جشنواره مبلغ (یک میلیون) افغانی

۱۲. در برابر امتیاز نمایشگاه، مبلغ (پنج میلیون) افغانی

تضمین مندرج این ماده تا زمانی در حساب بانکی وزارت اطلاعات

و کلتور قید می باشد که امتیاز و اجازه سلب نه گردیده باشد. در غیر آن

مبلغ متذکره به تضمین دهنده اعاده می گردد.

ماده بیست و پنجم:

(۱) هرگاه صاحب امتیاز تا شش ماه بعد از حصول امتیاز، نتواند

وسیله را که امتیاز آن را حاصل نموده است، عملاً فعال سازد، امتیاز او از

اعتبار ساقط می گردد.

(۲) در صورتی که صاحب امتیاز وسیله را که امتیاز آن را حاصل

نموده، فعال سازد اما بعداً وسیله امتیاز آن برای سه ماه بدون عذر موجه

از فعالیت بازماند، امتیاز او از اعتبار ساقط می گردد.

ماده بیست و ششم:

صاحب امتیاز در عین وقت، مدیرمسؤل وسیله خود بوده می تواند

مشروط براینکه واجد صفات مدیر مسؤل باشد.

فصل ششم: شرایط و مکلفیت های مدیرمسؤل

ماده بیست و هفتم:

مدیرمسؤل واجد اوصاف ذیل می باشد:

۱. داشتن تابعیت افغانستان مطابق احکام قانون

۲. تکمیل سن (۲۴) سالگی

۳. داشتن تحصیلات مسلکی، یا تجربه حداقل سه سال در رشته ژورنالیزم

۴. محروم نبودن از حقوق مدنی به حکم محکمه ذیصلاح

۵. نداشتن مأموریت رسمی دولتی مگر اینکه مدیرمسئول یک ارگان دولتی باشد.

ماده بیست و هشتم:

مدیرمسئول یک وسیله نشراتی نمی‌تواند، در عین زمان مسؤلیت وسیله نشراتی دیگر را عهده‌دار گردد.

ماده بیست و نهم:

مدیرمسئول مکلف است تساوی حقوق انتقاد کننده و انتقادشونده را در وسیله نشراتی مربوط بخود جداً رعایت نماید.

فصل هفتم

نشریات ممنوعه

ماده سی ام: نشر مطالب ذیل در مطبوعات جواز ندارد:

۱. مطالبی که موجب توهین به دین مقدس اسلام، سائر ادیان و مذاهب گردد.

۲. مطالبی که باعث هتک حرمت اشخاص گردد یا منافی عفت قلم باشد.

۳. اشاعه مضامین یا تصاویر قبیح و مستهجن که موجب فساد اخلاق عمومی شود.

۴. نشر مطالب، بغرض ضعیف ساختن اردوی افغانستان.

ماده سی و یکم:

هر عمل یا ترک آن که مطابق قوانین دولت جرم شناخته شده، ارتکاب و تحریک به ارتکاب آن به وسیله مطبوعات نیز، جرم شناخته می‌شود.

فصل هشتم: احکام جزائی

ماده سی و دوم:

به موجب این قانون صاحب امتیاز در حالی مسؤل شناخته می‌شود، که مخالف محتوای بیان‌نامه خویش و احکام این قانون رفتار نماید.

ماده سی و سوم:

اشخاص حقیقی و حکمی که بدون رعایت احکام این قانون به تأسیس و تدویر وسایل مطبوعاتی در قلمرو افغانستان بپردازند، علاوه بر

مصادره وسیله مربوط، مرتکب ذیلاً به جزای نقدی محکوم می‌گردد:

(۱) هرگاه تأسیس کننده شخص حقیقی باشد:

۱. تلویزیون مبلغ (پانزده میلیون) افغانی

۲. رادیو مبلغ (ده میلیون) افغانی

۳. آژانس مبلغ (ده میلیون) افغانی

۴. روزنامه مبلغ (یک میلیون) افغانی

۵. جریده مبلغ (پنجصد میلیون) افغانی

۶. مجله مبلغ (پنجصد میلیون) افغانی

۷. مطبوعه مبلغ (ده میلیون) افغانی

۸. نشریه غیرموقت مبلغ (پنجصد هزار) افغانی

۹. سینماتوگرافی مبلغ (ده میلیون) افغانی

۱۰. تیاتر مبلغ (پنج میلیون) افغانی

۱۱. جشنواره مبلغ (پنجصد هزار) افغانی

۱۲. نمایشگاه مبلغ (دومیلیون) افغانی

(۲) هرگاه تأسیس کننده شخص حکمی باشد.

۱. تلویزیون مبلغ (هفده میلیون) افغانی

۲. رادیو مبلغ (دوازده میلیون) افغانی

۳. آژانس مبلغ (دوازده میلیون) افغانی

۴. روزنامه مبلغ (یک میلیون دوصدهزار) افغانی

۵. جریده مبلغ (هفتصد هزار) افغانی

۶. مجله مبلغ (هفتصد هزار) افغانی

۷. مطبوعه مبلغ (دوازده میلیون) افغانی

۸. نشریه غیرموقت مبلغ (هفتصد هزار) افغانی

۹. سینما توگرافی مبلغ (دوازده میلیون) افغانی

۱۰. تیاتر مبلغ (هفت میلیون) افغانی

۱۱. جشنواره مبلغ (هفتصد هزار) افغانی

۱۲. نمایشگاه مبلغ (سه میلیون) افغانی

ماده سی و چهارم:

(۱) مدیرمسئول صلاحیت دارد که از افشای اسم صاحب‌اثر خودداری کند. در این صورت تمام مسؤلیت ناشی از نشر اثر، به مدیرمسئول متوجه می‌گردد.

(۲) مقالات انتقادی در نشریات موقت، به اسم مستعار نویسنده نشر شده نمی‌تواند.

ماده سی و پنجم:

(۱) هرگاه صاحب اثر که قانوناً مستوجب تأدیب یا مجازات شناخته شده معلوم باشد، بحیث فاعل جرم تحت تعقیب عدلی قرار می‌گیرد. در این حالت مدیرمسئول بحیث شریک جرم تلقی می‌گردد.

(۲) هرگاه صاحب اثر معلوم نباشد، مسؤلیت ناشی از نشر مطلب،

تنها متوجه مدیرمسئول می‌باشد.

(۱) وسایل ارتباط همگانی مکلف بداشتن اساسنامه می‌باشد که در آن اهداف، تشکیل، وظائف، مسائل مالی و غیره مطابق احکام مندرج در قانونی مدنی درج می‌گردد.

(۲) وسایل ارتباط همگانی مکلف اند یک نسخه از اساسنامه خود را به وزارت اطلاعات و کلتور تقدیم نمایند.

ماده چهل و سوم:

(۱) وزارت اطلاعات و کلتور مکلف است، اداره را به مقصد انسجام امور مربوط به ثبت و سچل وسایل ارتباط همگانی، ایجاد نماید.

(۲) وظائف و صلاحیت‌های اداره مندرج در فقره (۱) این ماده، توسط لایحه تنظیم می‌شود.

ماده چهل و چهارم:

وزارت اطلاعات و کلتور مکلف است به منظور حفظ مبالغ تضمینی، حساب بانکی خاص را در یکی از بانک‌های دولتی افتتاح نماید.

ماده چهل و پنجم:

به منظور این قانون، حزب و سازمان اجتماعی نهاد حقوقی و اجتماعی می‌باشد که طبق احکام قانون تسجیل گردیده باشد.

ماده چهل و ششم:

به منظور تحقق جریان آزاد مطبوعات، وزارت اطلاعات و کلتور، برای نمایندگان وسائل ارتباط همگانی داخلی و خارجی تسهیلات ممکنه را فراهم می‌سازد.

ماده چهل و هفتم:

صاحبان امتیاز و مدیران مسؤل وسائل ارتباط همگانی که قبل از انفاذ این قانون به کار آغاز نموده‌اند، مکلف‌اند، در خلال مدت دوماه از تاریخ انفاذ آن احکام و شرایط مندرج این قانون را در فعالیت‌های خویش رعایت نمایند.

ماده چهل و هشتم:

احکام این قانون بر طبع و نشر کتب درسی و علمی مکاتب و مؤسسات تحصیلی و تحقیقی عالی و مسلکی تطبیق نمی‌شود.

ماده چهل و نهم:

این قانون از تاریخ توشیح نافذ و در جریده رسمی نشر گردد و با انفاذ آن قانون مطبوعات منتشره جریده رسمی شماره (۷۶۹) مورخ (۱۶) میزان سال ۱۳۷۳ ه. ش ملغی شمرده می‌شود. □

ماده سی و ششم:

در صورتی که صاحب امتیاز به جریمه نقدی محکوم گردد و در خلال یک ماه از تاریخ صدور حکم، جریمه نقدی را تأدیه نکند، مبلغ محکوم به از پولی که به تضمین گذاشته شده، اخذ می‌شود و هرگاه مبلغ تحت تضمین کافی نباشد، متباقی مبلغ محکوم به از دارائی محکوم علیه، مطابق به احکام قانون تحصیل می‌گردد.

ماده سی و هفتم:

هرگاه صاحب امتیاز از شرایط بیان‌نامه خویش تخلف ورزد، بار اول تأدیب و در صورت تکرار با تعطیل وسیله نشراتی یا التوای امتیاز تا یکسال از طرف وزیر اطلاعات و کلتور و یا به سلب امتیاز توسط محکمه محکوم می‌گردد.

ماده سی و هشتم:

تأدیب انواع ذیل را دارد:

۱. جریمه نقدی حسب احوال از (یکصد هزار الی دوملیون) افغانی
 ۲. تعطیل حسب احوال الی سه ماه
- نشریه موقوت تا سه شماره
وسائل سمعی و بصری

ماده سی و نهم:

هرگاه در اسناد تقنینی نافذه برای جرایم مندرج در این قانون، جزا پیشبینی نگردیده باشد، مرتکبین طبق احکام فقه حنفی شریعت اسلامی تعزیر می‌شوند.

فصل نهم: احکام نهائی

ماده چهلیم:

نشرات موقوت و غیرموقوت، فلم‌ها، نمایشنامه‌ها، ویدیو کست‌ها و امثال آن که از خارج توريد می‌شود و همچنان فلم‌ها و نمایشنامه‌هایی که توسط اتباع دول خارجی در افغانستان تهیه می‌گردد وقتی فروش، توزیع یا به نمایش داده شده می‌تواند که اجازه قبلی وزارت اطلاعات و کلتور را حاصل نماید.

ماده چهل و یکم:

تهیه فلم‌های سینماتوگرافی از طرف اتباع خارجی در افغانستان، مربوط به اجازه قبلی وزارت اطلاعات و کلتور

ماده چهل و دوم: